

Arrest

nr. 159 605 van 8 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 25 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. WAERENBURGH, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Ingoesje origine te zijn. U bent geboren in Druzhba (Kazachstan) en u woonde in Ingoesjetië. U bent de broer van B. K. (...) (O.V. 8.014.151) en de zoon van F. K. (...) (O.V. 5.671.580) en M. K. (...) (O.V. 5.671.580).

Op uw veertiende, in 2004, verlaat u Ingoesjetië, samen met uw gezin. Uw ouders dienen een asielaanvraag in in België maar na een negatief antwoord daarop, keren jullie terug naar Ingoesjetië. Uw moeder had een probleem in uw land (ze zou verkracht zijn door een Rus, maar meer details weet u daar niet over) en daarom woonden uw ouders niet meer samen. De familie van uw vader wil uw moeder daarom zelfs vermoorden. In 2005 gaan jullie weer weg uit uw land en vragen asiel aan in Duitsland. Na weer een negatief antwoord gaat u samen met uw vader naar Polen waar u een paar jaar

zal blijven. Uw moeder en uw broer gaan naar België. Pas in 2008 gaat u uw moeder en broer in België vervoegen. Op 9 december 2008 wordt u meerderjarig. Uw vader was in Polen gebleven maar komt later toch ook naar België. Hij is op dat moment al zwaar ziek en overlijdt kort na zijn aankomst.

Op 25 februari 2015 vraagt u zelf voor het eerst asiel aan in België. Zelf heeft u in Ingoesjetië nooit problemen gehad, maar u verwijst naar het probleem van uw moeder in uw land. Ondanks het overlijden van uw vader, zou zijn familie haar (en ook u) nog steeds willen vermoorden als jullie zouden terugkeren naar Ingoesjetië. U hoorde dat bepaalde Russen uw tante A. (...) en haar zoon K. (...) in Ingoesjetië aangevallen zouden hebben toen ze die per ongeluk voor uw moeder en u hielden. U haalt ook aan dat u de legerdienst niet wil doen in uw land van herkomst.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw Belgische SIS-kaart, een kopie van uw rijbewijs, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, een kopie van de overlijdensakte van uw oom, een kopie van uw attest van immatriculatie, kopies van twee convocaties op naam van uw moeder, een kopie van een verslag van de MVD, een kopie van de eerste pagina van het interne paspoort van uw tante A. (...), een kopie van het militaire boekje van uw vader en een kopie van de eerste pagina van het internationaal paspoort van uw vader.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag hoofdzakelijk beroept op het probleem van uw moeder F. K. (...) (O.V. 5.671.580) (CGVS p. 4-10), dat zij uiteenzette tijdens haar (drie) asielaanvragen.

De eerste asielaanvraag van uw moeder werd op 8 december 2004 door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) besloten met een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten omdat Polen verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling ervan; bijgevolg beschouwde de DVZ deze eerste aanvraag als onontvankelijk.

De tweede asielaanvraag van uw moeder (die ten gronde werd behandeld door het CGVS) werd door het CGVS op 17 januari 2007 besloten met een weigering van de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus omdat ten eerste werd vastgesteld dat zij twee keer vrijwillig was teruggekeerd naar Ingoesjetië, wat niet in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade, en ten tweede wegens een aantal divergenties doorheen haar verklaringen (i.c. tegenstrijdigheden over haar verblijfplaats in 2005 en haar scheiding van uw vader en haar onaannemelijke onwetendheid en passiviteit inzake verschillende convocaties die ze zou ontvangen hebben). Het beroep dat uw moeder tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), werd door deze instantie verworpen op 26 juni 2007 (hiertegen diende uw moeder verder geen beroep in bij de Raad van State).

De derde asielaanvraag van uw moeder (die aanvankelijk door het CGVS in overweging werd genomen) werd op 7 mei 2015 door het CGVS ook besloten met een weigering van de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus omdat zij er niet in slaagde pertinente nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt (zo werd zij herinnerd aan het ongeloofwaardige karakter van haar asielrelaas en aan het feit dat haar terugkeren naar Ingoesjetië niet compatibel werden geacht met een gegronde vrees voor vervolging; sprak ze zich opnieuw tegen over haar scheiding en verblijfplaats en werden de door haar aangehaalde feiten wederom ongeloofwaardig geacht; ook enkele door haar neergelegde documenten, zoals twee convocaties en een brief van de OVD, konden de eerdere beslissing inzake haar asielaanvraag niet wijzigen in haar voordeel).

Aangezien u zich voor uw asielaanvraag baseert op de asielaanvragen van uw moeder, kan, gelet op bovenstaande, in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen over uw moeder zijn genomen, dient verwezen te worden naar de beslissingen van deze laatste waarvan u telkens een ondertekend exemplaar terugvindt in uw administratief dossier.

Behalve het probleem van uw moeder dat ook u zou aanbelangen (zie boven), verklaarde u daarnaast ook dat u uw legerdienst niet wil doen in uw land van herkomst omdat u niets wil te maken hebben met wapens en oorlog en al zo'n dingen (CGVS p. 12-13). Hieromtrent kan echter niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat deze vrees louter hypothetisch is en niet gestoeld is op voldoende concrete aanwijzingen dat u effectief verplicht zal zijn uw legerdienst te doen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat personen in de Noord-Kaukasus eerder enthousiast zijn om te dienen in het leger wegens de waardering van militaire waarden en het uitzicht op werk na de legerdienst – zo meldden zich in de herfst van 2013 meer kandidaten bij de rekruteringscommissie in Ingoesjetië dan de 200 die effectief opgeroepen waren. Uit de informatie blijkt ook dat men steeds minder multi-etnische eenheden creëert in het leger om problemen van pesten en ontgroening te vermijden. De Ingoesjetische autoriteiten hebben in ieder geval bekomen dat de militaire commissariaten de Ingoesjetische rekruten in het oog houden wat dit betreft en eventuele problemen van nabij opvolgen. De informatie meldt ook dat jongens uit de noordelijke Kaukasus vanaf de herfst van 2014 (waaronder uit Ingoesjetië, maar vooral uit Tsjetsjenië en Dagestan) weer (vaker) opgeroepen kunnen worden, maar uit de informatie blijkt ook dat heel wat jongeren bereidwillig zijn om deze dienst te vervullen (o.a. wegens de werkmogelijkheden die daar na de dienst aan gekoppeld kunnen zijn). Bijgevolg is het zelfs niet ondenkbaar dat mensen zich vrijwillig zullen melden voor de legerdienst. Gelet op het beeld dat door deze informatie geschetst wordt, kan er geenszins zonder meer van uit gegaan worden dat alle jongeren van dienstplichtige leeftijd ook effectief opgeroepen zullen worden. Hierop gelet, mag verwacht worden dat u concrete aanwijzingen kan verschaffen dat u uw legerdienst wel zou moeten doen. Dit is hier niet het geval. Zo zegt u dat u in uw land zelf niet bent opgeroepen geweest en daartoe nooit een convocatie kreeg – u was 14 toen u uit uw land wegging. U zegt dat men vanaf 17-18 jaar naar het leger moet maar ook toen u die leeftijd bereikte (u was dan in België) werd u naar eigen zeggen niet opgeroepen (CGVS p. 12-13). Bijgevolg dient geconcludeerd te worden dat u niet concreet aantoonde dat u effectief zal worden opgeroepen voor de legerdienst en is uw vrees wat dit betreft hypothetisch en ongegrond.

Aangaande uw verklaringen dat u in België asiel vraagt omdat u al 7 jaar in België verblijft, u hier de taal en alles kent, u hier gewerkt heeft, veel vrienden heeft en een vriendin met wie u wil trouwen (CGVS, p. 6), moet worden opgemerkt dat deze motieven, die getuigen van uw wil tot integratie in België, geen verband houden met de criteria die de toekenning van asiel of subsidiaire bescherming wettigen.

Uw Belgische SIS-kaart, uw rijbewijs, het militaire boekje van uw vader, de eerste pagina van het internationaal paspoort van uw vader, de overlijdensakte van uw vader, de overlijdensakte van uw oom, uw attest van immatriculatie en de eerste pagina van het interne paspoort van uw tante A. (...), bevatten enkel informatie over uw identiteit en die van uw vader, oom en tante, wat hier evenwel niet betwist wordt. De twee convocaties op naam van uw moeder en het verslag van de MVD hebben betrekking op het asielrelaas van uw moeder en worden aldus behandeld in de beslissingen van uw moeder (zie boven + administratief dossier). Deze documenten zijn bijgevolg niet van die aard dat ze deze beslissing of die van uw moeder zouden kunnen beïnvloeden.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten hen van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen,

gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partij beperkt zich in haar verweer aangaande de koppeling van haar asielaanvraag aan deze van haar moeder te stellen dat het evident is dat zij zich beroept op de problematiek van haar moeder gezien de verkrachting van haar moeder aan de oorsprong lag van de scheiding van haar ouders, tot het aanhalen van argumenten gericht tegen de beslissing van verwerende partij van 7 mei 2015 genomen in hoofde van haar moeder en tot de mededeling dat tegen deze beslissing van haar moeder bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep werd ingesteld.

2.2.2.2. Uit de gegevens van het administratief dossier en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofddorde steunt op de asielaanvraag van haar moeder, F. K.. De Raad heeft op basis van het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van het door de moeder van verzoekende partij voorgehouden persoonlijk asielrelaas bij arrest nr. 159 108 van 21 december 2015 F. K. de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij in de mate dat zij haar asielaanvraag steunt op deze van haar moeder geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

2.2.3. Waar verzoekende partij betreffende de motivering aangaande het niet willen vervullen van haar legerdienst in haar land van herkomst oppert dat zij door haar langdurig verblijf in België verwesterd is en gewoon is geraakt aan degelijke werkplaatsen waardoor de redenering dat de jongeren gemotiveerd zijn om hun legerdienst te vervullen in de hoop hun kansen op de arbeidsmarkt te verhogen voor haar niet opgaat, wijst de Raad erop dat dit betoog geen weerlegging inhoudt van de motivering van verwerende partij dat er door de makkelijkere toegankelijkheid van de arbeidsmarkt meer vrijwilligers zijn dan nodig in het jaarlijks opgeroepen contingent waardoor verzoekende partij niet aantoonde ook effectief haar legerdienst te zullen moeten vervullen.

Het betoog van verzoekende partij dat zij omwille van haar verminderde kennis van de Russische taal bij het vervullen van haar legerdienst zal worden blootgesteld aan vernedering en mishandeling oordeelt de Raad een blote bewering daar deze op generlei wijze door enige objectieve informatie wordt onderbouwd.

Waar verzoekende partij onder verwijzing naar het Algemeen Ambtsbericht over de Noordelijke Kaukasus, als bijlage 4 gevoegd bij het verzoekschrift, stelt dat ontgroeningspraktijken in het Russische leger nog steeds aan de orde zijn, wijst de Raad erop dat deze praktijken door verwerende partij in de bestreden beslissing niet worden ontkend, doch door verwerende partij wordt gemotiveerd dat de

Ingoesjetische autoriteiten in ieder geval hebben bekomen dat de militaire commissariaten de Ingoesjetische rekruten in het oog houden wat dit betreft en eventuele problemen van nabij opvolgen. Deze specifieke regeling en controle voor rekruten uit een gevoelige regio wordt door verzoekende partij niet weerlegd en evenmin wordt desbetreffend andersluidende informatie bijgebracht.

Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat de dienstplichtleeftijd tussen de 18 en de 27 jaar ligt en dat zij onder geen enkele vermeldde uitstel- of vrijstellingsgrond valt, hiertoe verwijzend naar voormeld Ambtsbericht, stelt de Raad evenwel vast dat dit Ambtsbericht gewag maakt van de noodzaak vooraf medisch geschikt te worden bevonden voor de militaire dienstplicht en dat het vervullen van een alternatieve dienstplicht eveneens tot de mogelijkheden behoort. Verzoekende partij toont derhalve ook met dit verweer niet aan effectief haar militaire dienstplicht te zullen moeten vervullen.

De Raad is om voormelde redenen van oordeel dat verwerende partij terecht besluit dat verzoekende partij niet concreet aantoont dat zij effectief zal worden opgeroepen voor de legerdienst en dat haar vrees wat dit betreft hypothetisch en ongegrond is.

2.2.4. Uit het voorgaande dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij de motivering met betrekking tot het artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet ongemoeid laat en deze derhalve als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

2.2.5. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 7 en 8) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 17 maart 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.6. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT